

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **R. B.**, zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie**, se sídlem Křížíkova 12, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2015, č. j. 4 A 90/2015 - 21,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 3. 12. 2015, č. j. 4 A 90/2015 – 21, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie ze dne 27. 10. 2015, č. j. KRPA-429198-15/ČJ-2015-000022, jímž byl stěžovatel zajištěn podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, která neobsahovala všechny náležitosti podle ust. § 106 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. Podle obsahu kasační stížnosti bylo zřejmé, že Nejvyššímu správnímu soudu byly doručeny jen některé části kasační stížnosti, neobsahovala petit ani jiný způsob jejího ukončení.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 3 věta první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 1. 2016, čj. 7 Azs 12/2016 - 9, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, čeho se domáhá, a to v souladu s ust. § 110 s. ř. s. Současně byl poučen, že nebude-li tato vada ve stanovené lhůtě odstraněna, bude kasační stížnost odmítnuta. Nejvyšší správní soud mimo jiné upozornil stěžovatele i na to, že mu nebyla doručena úplná kasační stížnost, že neobsahuje formulaci petitu ani jiné ukončení. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 28. 1. 2016. Posledním dnem lhůty k doplnění stížnosti tak bylo pondělí 29. 2. 2016. Stěžovatel však nijak nereagoval.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Ve smyslu ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí být z každého podání mimo jiné zřejmé, čeho se stěžovatel podanou kasační stížností domáhá. Požadavku, aby stěžovatel uvedl co navrhuje, je třeba rozumět tak, že musí přesně specifikovat, čeho se domáhá, tzn. jak má soud o jeho návrhu rozhodnout. Návrh výroku soudního rozhodnutí (petit) musí být přesný, určitý a srozumitelný. Požadavek, aby petit byl přesný, určitý a srozumitelný není pouze formálním požadavkem na splnění určitých procesních podmínek, ale je zcela nezbytný pro výsledek řízení (srv. nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 9. 1998, sp. zn. I. ÚS 233/97). Petit má být logickým vyústěním argumentů, které jsou v podání, v daném případě v kasační stížnosti, uvedeny. Petit ve správním soudnictví sice nemá zpravidla takový klíčový význam jako v občanském soudním řízení, zejména v řízení sporném, ale to neznamená, že by bylo možno akceptovat absenci petitu v kasační stížnosti (srv. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2008, čj. 7 As 1/2007 - 43, a ze dne 11. 5. 2005, čj. 3 As 52/2004 - 43). Zástupce stěžovatele ve stanovené měsíční lhůtě na výzvu soudu, aby kasační stížnost požadovaným způsobem doplnil, nijak nereagoval (kromě výše citované judikatury srv. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2015, čj. 7 As 122/2015 - 21, ze dne 20. 10. 2009, čj. 2 Azs 58/2009 - 40, ze dne 8. 10. 2009, čj. 6 Azs 43/2009 - 87 ap.).

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2016

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu